

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 3. Ridiculum Macarii Argumentum, quo vult Casuistarum lectionem
Confessariis inutilem esse, & non necessariam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

§. 3.

RIDICULUM MACARII ARGUMENTUM quo vult Casuistarum lectionem Confessariis inutilem esse & non necessariam.

HActenus Casuistæ, aliique scholastici à Macario, ut vidimus, haud segniter vapularunt; hætenus non unum multiplicis infamiæ stigma turpiter iniustum est, hoc tamen cum solatio quod admorum ferrum Bajo-Jansenianæ scilicet puro caritatis igne canderet: nunc, si possit, omnibus eos Confessoriorum bibliothecis æternum velit exulare. Hic scilicet supplicii modus est; sic maleficorum scelera in foro virga prætoria vindicat, primo flagellare tum individuâ maleficii notâ iniustâ patriis finibus imperato exilio interdiceret.

Idque adeò Macarius ut agat honestius, non privato odio indulgere, sed SS. Patrum causam hac in re suscipere videri vult, sic quasi à Scholasticorum contemptu suis SS. Patribus honor asserendus sit: & illud operosè contendit ex solis SS. Patribus omnem eam casuum scientiam, quæ conscientis dirigendis necessaria sit, cumulatè hauriri posse, & tanto purius, quanto in ipsis fontibus purior

M 2

fluit

fluit unda; nec, ut Macarianis flosculis utar, Scholasticorum *nugis*, *quisquiliis*, *paleis*que fordidata: audiamus: *hæc sunt* (inquit pag. 87.) *veræ Christianæ moralis Theologiæ pura ac germana principia*, *hi sunt sinceræ sapientiæ morum limpidi fontes*, & *scaturigines*, ex quibus aquam *sapientiæ salutaris salientis in vitam æternam haurire quilibet sine labore potest*, totumque propemodum deducere, quod ad *vitæ directionem est necessarium*. Vndè falluntur qui *continud clamant impossibile esse ex SS. Patribus Theologiæ moralem colligere*, illumque in *scientia morum debere cæcutire*, qui quoad illam solos consulit *SS. Patres*: & graviter etiam errat, qui putat nullum posse esse *capacem excipiendis confessionibus*, qui *solis SS. Patrum voluminibus insudavit*, & non egregiè in *Scholasticis evolvendis se impendit*, ut ex illis *conscientiæ casus deducere sciat*. Vides Lector ut sub *speciosa Patrum defensione Scholasticis omnibus exilium paret*; ridiculum *Macarius Caput!* qui omnes *Theologiæ moralis apices*, tamque varios & implexos in *omni materiæ genere casuum nodos aut in solis SS. Patribus solutos aut ex iis solis solvandos & sine labore quidem & à quolibet persuadere nobis velit*; age dic *fodes materiæ gravem in genere furti quam nobis statuis ex solis SS. Patribus? age ex iisdem solis peccata omnia numericè, & specificè distingue: impedimenta matrimonii tam dirimentia quam impediencia tantum, suo ordine exhibe omnia; quid ais? census personalis licitus est, an non? nihil usuræ*

ET INFELIX CONCORDIA. 93

ufuræ subest Cambiis Francofurtensi, Placentino, Veneto ? nihil iniustitiæ præscriptiones continent ? totam porro emptionis & venditionis rationem explica, & ex solis PP. omnia. Hem tibi autem, Montes Pietatis in Belgio eriguntur: anceps de iustitia stat opinio, hærent Viri doctissimi, consultant Episcopi Provinciæ Mechliniensis, Lovanienses Doctores à se mutuò dissident : quid autem dubii hæretis? en vobis Macarium, triginta annos nondum habet & ex solis Patribus hac difficultate vos *sine labore* expediet. Imò, imò inquit ex his & sexcentis aliis soli SS. Patres & studiosa eorum lectio nos expediet. *Quid enim fecere Confessarii antequam Scholastici prodire ? nonne & tunc iidem propemodum Conscientiæ casus à Confessariis fuere resolvendi? nonne & tunc Confessarii debuerunt esse instructi ad regendas sibi subiectas animas? nonne & tunc debuerunt scire omnia quæ ad regendas animas sunt necessaria? omnino planè at undè tunc sibi illam scientiam & talia necessaria acquisiverunt ? non à Scholasticis, cum necdum lucem aspexissent; non immediatè à Deo cum ad miraculum non sit confugiendum; restat ergo, quod illam hauserint ex puris ac limpidis fontibus S. Scripturæ, Conciliorum, Canonum & SS. PP. adeòque omninò fatendum est, quod ex illis scientia illa haberi possit, quia alias fatendum, quod tunc Ecclesia fuisset destituta medio necessario regendi sibi subiectas animas, nempe illa scientia, quæ ex fontibus citatis hauriri non posset; at hoc de divina Christi erga*

sponsam suam Ecclesiam quam sanguine suo fundavit (providentia) *quis suspicabitur?* habes, mi Lector, Achillem Macarianum; sed rides opinor hominis stultitiam qui secum ipse pugnet, qui causam suam prodat verius quam probet; me quidem miseret insulsi ac peccantis in argumentando Dialectici & magnas ei gratias habeo quod mihi non in se modo, sed in totius Jansenismi exitium arma porrigat: & ne pro beneficio ac favore præstito ingratus videar, leviora quædam præteribo, nec illud dicam quod solos Patres tam crebrò tam magnificè nominarit; nec de solis tamen Patribus argumentatio procedat, ut quæ & Scripturam & Canones, & Concilia disertè nominet; nec malè hæc quidem nominat omnia, sed quanto melius si Pontificum Decreta & Bullas addidisset: quid dicam? non caret mysterio quod in una illa sua ad Tyrocinium Præfatione plus decies (ipse numerum inivi) Theologiæ veræ, Christianæque fundamenta, Regulas, ac fontes; S. Scripturam, Traditionem, Canones, Concilia, SS. Patres & ante alios Augustinum statuat, & hæc cum diligenter enumeret omnia, semper Pontificum & eorundem Bullarum obliviscatur; est hæc sanè supina nimium in homine Romano Catholico Pontificum oblivio? sed ut dixi mysterium est & Bajo-Jansenianum & ut oblivisceretur fecerunt, opinor, Apostolica PII V. GREGORII XIII. URBANI VIII. INNOCENTII X. & ALEXANDRI VII. toti Bajo-Jansenismo, & ipsi Tyrocinio fatales Bullæ. Nec hominem pœnituit suæ tam affectatæ obli-

ET INFELIX CONCORDIA. 95

oblivionis; in ipsa enim epistola sua ad Innocentium XI. Apologetica, & Tyrocinii sui aculeata in Adversarios defensorice, mirum! dum ipsum Pontificem alloquitur, dum Sanctissimis ejus pedibus supplex advolvitur etiam tum Pontificis non recordatur & *nulla*, inquit cap. 1. pag. 14. *est certior regula, quâque facilius in materia fidei, & morum errorem effugere possimus, quam si studiosè attendamus, quid antiquitati, SS. Patribus, traditionibus, & priscis Ecclesiæ moribus atque institutis conveniat.* Audis? altum etiam hic de Bullis Pontificum saltem modernorum silentium, & tamen Pontificem alloquitur: sed veniat nobis magis Pontificius Theologiæ Professor, & saniorē præscribat regulam: *quare istæc filiis genuinis præfixa esto regula: credere quod Mater (Ecclesia) & credidit & credit, amplecti doctrinam, definitionesque, quas tradidit olim & tradit hodie: fuit hæc prisca Mater fidelium omnium, est & moderna.* Tum Macarianam regulam opponit & ita prosequitur ut simul Magistrum detegat, à quo tam Romanè loqui didicerit, & *ut non censurem*, ait, hanc Macarii regulam, *hoc unum quæro cur non addideris quid recentibus Pontificum Decretis, moribusque modernæ Ecclesiæ conveniat. An si quid Innocentius XI. imitatus X. statuerit summa autoritate non erit attendendum? non est ergo approbanda regula: hausta videtur ex magno quodam Magistro (Cornelio Jansenio) qui libro suo proæmiali cap. 9. col. 24. hos Theologiæ Christianæ Cancellos ponit,*
di.

dicens: ARBITROR S. SCRIPTURÆ LIBRIS, CONCILIIIS, ET PRIMORUM SÆCULORUM PATRIBUS NOS CONTENTOS ESSE DEBERE. An ergo non indigemus tot Pontificum tum veterum, tum recentium Decretis, statutis, definitionibus? hoc dixero unum: non habebit Deum Patrem, qui Ecclesiam etiam modernam noluerit habere Matrem. Ita R. P. Philippus de Vos S. J. in Thesisibus suis 7. Februarii 1678. Thesi 2.

Ego redeo ad argumentum, & suis Macarium verbis aggredior, suis cum cassibus & laqueis irretitum, Dialecticis ludibrium facio. Age Macari, quo tu argumento Scholasticos omnes exulare vis, hoc eodem ego ipsos SS. Patres & antè alios Augustinum exilii comites dabo Scholasticis à te relegatis: *quid enim fecere Confessarii antequam SS. PP. & ipse Augustinus prodire? nonne & tunc iidem propemodum Conscientiæ casus à Confessariis fuere resolvendi? nonne & tunc Confessarii debuerunt esse instructi ad regendas sibi subiectas animas? nonne & tunc debuerunt scire omnia, quæ ad regendas animas sunt necessaria? omnino planè. At unde tunc sibi illam scientiam, & alia necessaria acquisiverunt? non à SS. Patribus non à S. Augustino cum necdum lucem adspexissent; non immediate à Deo cum ad miraculum non sit confugiendum: restat ergò quod illam hauserint aliunde quam ex SS. Patribus & S. Augustino, adeoque omnino fatendum est quod aliunde quam ex SS. Patribus & S. Augustino scientia illa haberi possit, quia alias fatendum foret, quod tunc Ecclesia fuisset*

ET INFELIX CONCORDIA. 97

fuiſſet deſtituta medio neceſſario regendi ſibi ſubjectas animas, at hoc de divina Chriſti erga ſponſam ſuam Eccleſiam, quam ſanguine ſuo fundavit, providentiâ quis ſuſpicabitur? vides Macari quam tecum tu ipſe pugnes? vides miſer Dialectice hac parte Theſim ſubrui tuam, qua eam volebas adſtruere? vides imperite Bellator telum in Adverſarios nimis fortiter jactum in teipſum reſilire? vides denique inepte SS. Patrum & Auguſtini imprimis defenſor, per Scholaſticorum latus, ipſos SS. Patres à te & ipſum Auguſtinum feriri. Videamus nunc, quod dicebam alterum, & pro quo gratias modo agebam, arma à te mihi porrigi in totius Bajo-Janſeniſmi (qualis hodie dum gliſcit) ruinam; nam quæ eſt iſta veſtra adminiſtrandorum Sacramentorum tam nova ratio ac forma? quæ tam novitia methodus, & recens ſomniata Praxis? certè, ut de undecim primis ſæculis litem ne moveamus, tu fateris ipſe, & tecum pariter D. Gummarus & P. Gabriëlis non uno fatentur in loco, abolitam eam ſex propè jam Sæculis nuſquam in Eccleſia gentium in uſu fuiſſe, adeoque tot annorum centuriis Eccleſia deſtituta fuerit neceſſario Sacramentorum adminiſtrandorum ritu. At hoc de divina Chriſti erga ſponſam ſuam Eccleſiam, quam ſanguine ſuo fundavit, providentiâ quis ſuſpicabitur? At neque illud diſſimulemus: Scholaſticos omnes, omnes Caſuiſtas Bibliothecis ſuis Novaturientes ejecerunt; ſit ita ſanè, explodent faciè illi ridiculum exilium; dummodo in

N

eorum

eorum locum SS. Patres succedant. Id verò satis æquo animo quis ferat ? eorundem locum & antiquam adeò possessionem invasisse natos heri libellos, pleròsque aut damnatos ipsos, aut similis fuffuris cum damnatis. Nam ex quo tempore pseudo-Aurelius iste Gallicus, & ex quo Augustinus non Hipponensis, sed Iprensis in SS. Patrum Canonem relati sunt ? quid, P. Gabriëlis ubi demum Canonizatus ? nisi fortè in turba Racematoria, certè ubivis potius, quam Romæ. Porro D. Gummarus ? in patritia illa Bibliotheca, undè eliminatur qui S. Pater non sit, quâ demum Apotheosi locum meritus est ? an Toletanâ ? ut nihil jam dicam de Rituali Aletensi à CLEMENTE IX. igni adjudicato; nihil de litteris Ludovici Montaltii, & sexcentis aliis, quorum Catalogum videre curiosius qui volet, adeat Elenchos librorum prohibitorum in Decretis præsertim INNOCENTII X. 23. Aprilis 1654. & ALEXANDRI VII. 6. Sept. 1657. hi scilicet hi ejectis & triumphatis quasi Scholasticis campo hostili in signum victoriæ potiuntur : ubi nunc es Havermanne SS. Patrum defensor, euge, si acceptor Personarum non es, cur in eos exilii sententiam non æquè pronuncias, cur illud tuum non occinis ; *quid fecere Confessarii* antequam liber de frequenti communione, antequam Moralis Gabriëliana, antequam Gumhari Methodus *prodiit nonne & tunc ... &c.* at alia de his nempè canis omnia, & pleno ore, ut post videbimus, tamquam è Cælo lapsa opuscula deprædicas : nonne rectè ante divinabam ?
 hos

ET INFELIX CONCORDIA. 99

hos esse SS. Patres quos tam ineptè defendis, quorum lectionem tam assiduè commendas, in quorum gratiam optimè de re christiana meritos Scholasticos æternis tenebris addicis.

Meliora de Casuistis S. Carolus Borromeus Mediolanensium Antistes & S. R. Ecclesiæ Cardinalis (aures arrigite Scholastico-mastyges) omnes Confessarios (inquit apud Franc. Reymakers pag. 29.) *quamvis à nobis ut idonei semel admissi fuerint, tamen ob graves & diversos scrupulos, qui pœnitentibus in dies occurrunt, & plurimas difficultates sibi coherentes habent, præmonitos volumus, ut bonos & classicos Autores nonnullos, qui casus Conscientiæ ex professo tractant, manibus CONTINUO terant.* Meliora etiam Synodus Mechliniensis tit. 5. de Sac. Pœnit. c. 5. *magnâ oportet esse instructum scientiâ, qui de rebus maximis ex tempore judicare debet. Ideo Confessarii, quibus non hominis sed Dei iudicium exercendum est, & quidem de animabus pretioso Iesu Christi sanguine redemptis, lectioni eorum librorum undè NECESSARIAM (nota necessariam ergo non ex solis SS. PP.) sibi scientiam hauriant, diligentissimè vacare merito debent; utpotè directorii Polanci, Manualis Navarri aut ejus compendii, summæ Toleti, Enchiridii Binsfeldii, & similium: ades huc Gummare, qui totam contrà Casuistas Methodum tuam scripsisti, quia circulari epistolâ (ut de te testaris in præfatione ad Lectorem) Confessarios sui muneris commonefecerat Amplissimus D. per Archidiecepsim nostram*

100 TRIUM-VIRORUM VANA
nostram Mechliniensem (sede id temporis vacante)
Vicarius; ades & tantum saltem non uni Vicario, sed toti
Archiëpiscopali Synodo defer ut aliquanto in Casuistas
mitior paululum de privato in eos odio remittas, sed
frustrà moneo, qui non vivum Gummarum citius, quam
Macarium mortuum Casuistis & Scholasticis amicè con-
ciliem; facit id, prædominans Viri caritas.

CAPUT QUARTUM.
CUNICULI TRIUM-VIRORVM
*ad Subruendum penitus Pœnitentia
Sacramentum.*

OBSERVATIO PRÆAMBULA
& totius Capitis fundamentum.

Obscurum non est, quo Sacramenti Pœni-
tentiaæ fato, & cujus potissimum consilio,
& hortatu, id fieri meminerimus, ut
nemo quisquam novissimis hisce Ecclesiæ
temporibus ab ejusdem Ecclesiæ Catholicæ
unione impius Apostata desciverit, qui non eâdem im-
pietate Sacramento Pœnitentiaæ tam necessario, & secundæ
post